

Arrest

nr. 303 142 van 13 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 oktober 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat M. KALIN *loco* advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 28 juni 2022 als niet-begeleide minderjarige België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 7 juli 2022 om internationale bescherming. Op 25 september 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 26 september 2023 aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Afghaans staatsburger, soenniet van Pashtoun origine afkomstig uit het dorp Kotikhel in het district Zazai Arjoub in de provincie Paktika, waar u steeds hebt gewoond. U bent geboren op (...) september 2005 en was dus minderjarig op het moment van uw persoonlijk onderhoud, maar bereikte ondertussen de meerderjarige leeftijd. U ging naar school tot de vijfde klas. Uw broer werkte gedurende een vijftal jaar bij het Afghaanse leger. Hij was luitenant en deed dienst als tankchauffeur. In de periode van de machtsovername hield hij zich thuis schuil. De taliban kwam na de machtsovername enkele keren bij jullie thuis langs. Ze vroegen uw ouders waar uw broer zich bevond en zeiden dat hij zich bij hen diende aan te sluiten. De taliban kwamen wel binnen, maar doorzochten het huis niet grondig. Twintig à vijfentwintig dagen na de machtsovername besloot uw broer te vertrekken. Hij zou zich immers nooit bij de taliban willen aansluiten en kon zich niet voor altijd blijven verstoppen. Sinds hij vertrok is hij vermist en hebt u geen nieuws meer over hem. Uit vrees dat u in uw broers plaats zou worden meegenomen, besloot uw vader u het land uit te sturen. U vertrok uit Afghanistan in het najaar van 2021 en reisde via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije, Oostenrijk, Zwitserland en Frankrijk. U kwam in België aan op 6 juli 2022. Uw verzoek om internationale bescherming werd hier geregistreerd op 7 juli 2022.

Rond augustus 2022 vernam u dat uw vader omkwam nadat explosieven aan zijn auto, waarmee hij passagiers naar Kabul bracht, tot ontploffing waren gekomen. Er kwam niemand anders om bij dit incident. Anderhalve maand later kwam uw jongere broer niet thuis van school. Via jullie neef ontvingen jullie een via WhatsApp aan hem verstuurd filmpje waarin duidelijk werd gemaakt dat uw jongere broer door de taliban werd ontvoerd en waarin ook u werd vernoemd. Uw moeder, zus en schoonzus worden nog steeds door de taliban lastiggevallen. Het geld en de gronden van uw vader werden hen afgenomen. U haalt tevens aan in België andere gewoontes te hebben dan in Afghanistan. Zo drinkt u hier alcohol en gaat u met meisjes om. U vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban, enerzijds omwille van het werk van uw broer bij het Afghaanse leger, anderzijds omwille van uw afwijkende levensstijl hier in België.

Ter staving van uw relaas legt u kopieën van volgende documenten voor: de taskara's van uw broer en vader, werkbades van uw broer, het militair boekje van uw broer, opleidingscertificaten van uw broer, foto's van het werk van uw broer, foto's van uw vader en van zijn overlijden. Tot slot legt u nog een usb stick met een video van uw ontvoerde broer voor.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofdte, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend tot wanneer u de meerderjarige leeftijd bereikte op (...) september 2023.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstond in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Met betrekking tot uw verklaringen omtrent de aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat dit vertrek zou zijn ingegeven door een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uit het persoonlijk onderhoud komt concreet naar voren dat u vreest te zullen worden gedood door de taliban. Dit enerzijds omdat uw broer werkzaam was voor het Afghaanse leger en anderzijds omdat u hier een andere levensstijl hebt dan degene die u in Afghanistan gewoon was.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover.

Allereerst dient te worden opgemerkt dat u kort na aankomst in de “fiche minderjaren” een compleet ander verhaal liet optekenen als reden voor uw vertrek uit Afghanistan. U beweerde toen op de madrassa instructies te hebben gekregen van een persoon met een lange baard en tulband en nadien te zijn gearresteerd. Na uw vrijlating zou de taliban vaak zijn langs geweest, waardoor uw vader besliste dat u het land diende te verlaten. U repte toen met geen woord over het feit dat uw broer bij het leger zou hebben gezeten en dat dit de aanleiding was voor uw vertrek uit uw land. Dit is bijzonder opmerkelijk en veelzeggend over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, ontkent u eerst dit andere verhaal ooit te hebben verteld en probeert u het daarna af te schuiven op de tolk die zich vergist zou hebben. U beweert toen ook in een slechte toestand te zijn geweest omdat u niet genoeg had geslapen. Hierdoor zou u zich vergist kunnen hebben, aangezien u ook maar een mens bent (CGVS p.26). Dit kan echter allerm minst verklaren waarom u een compleet ander asielrelaas opdist. Hierdoor krijgt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds een serieuze knauw.

Daarnaast blijft u zeer vaag over verschillende aspecten van uw relaas. Uw broer zou een vijftal jaar bij het leger gewerkt hebben. Over het werk van de persoon die uw broer zou zijn, zijn uw verklaringen echter allerm minst overtuigend. Hij zou slechts één à twee keer per jaar naar huis zijn gekomen in de periode dat hij bij het leger werkte en dan niets tegen u hebben verteld over zijn werk, waardoor u desgevraagd slechts weinig concrete informatie over uw broers werkzaamheden kan verschaffen. Hij zou de rang van luitenant hebben gehad, maar u zou zijn uniform nooit gezien hebben en dus ook niet weten welk insigne bij zijn rang hoorde. U noemt de namen van drie van zijn commandanten, maar slaagt er niet in namen van andere collega's van uw broer te geven, zelfs niet van de vijf à zes personen aan wie hij zelf leiding zou hebben gegeven (CGVS p.8, 10-11). Als wordt gevraagd wie en wat er op de door u voorgelegde foto's van uw broers werkzaamheden te zien is, komt u niet verder dan aan te duiden wie uw broer is. U hebt er geen idee van waar deze foto's werden genomen, noch van wanneer ze dateren (CGVS p.17). Verder is het veelzeggend dat u, hoewel u stelt dat u als (beweerd) familielid van een militair een risico op vervolging loopt, geen voorbeelden kunt geven van andere personen die door de taliban gevisieerd werden puur omdat ze familieleden waren van iemand die in het leger gewerkt had. U hebt hier tevens zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.24). Dit alles roept dan ook twijfels op bij uw bewering werkelijk de broer te zijn van een persoon die in het Afghaanse leger werkzaam was.

U legt weliswaar nog enkele documenten neer ter ondersteuning van diens werkzaamheden, meer bepaald de werkbades van de persoon waarvan u verklaart dat het uw broer is, diens militair boekje en diens opleidingscertificaten. Documenten kunnen echter louter een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen. Op zichzelf kunnen zij geen ongeloofwaardige asielmotieven herstellen. Ook dient hierbij verwezen te worden naar de informatie over corruptie bij officiële Afghaanse documenten (toegevoegd aan het administratieve dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke stukken bijzonder relatief. Bovendien toont u hier hoe dan ook niet mee aan dat hij of uzelf actueel een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Wat er ook van zij, uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden effectief te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer vermist is. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Zeer opmerkelijk in dit verband zijn de incoherenties die konden worden opgemerkt met betrekking tot uw verklaringen omtrent hetgeen uw broer die bij het leger zou hebben gewerkt, zou zijn overkomen. U haalt enkele keren aan dat hij “ontvoerd” zou zijn en ze hem hebben “meegenomen” nadat hem werd gevraagd met de taliban samen te werken en hij dit had geweigerd (CGVS p.8, 12, 18). Daarna beweert u dan weer dat hij niet werd ontvoerd: hij zou zelf zijn vertrokken en sindsdien hebben jullie geen nieuws meer over hem (CGVS p.12, 18, 20). Ook ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst CGVS) stelde u uitdrukkelijk dat uw broer niet ontvoerd werd maar dat hij was gevlucht voor de taliban. Dergelijke incoherenties in uw verklaringen versterken de reeds gerezen twijfels met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen. In dit verband dient nog te worden aangehaald dat het zeer frappant is dat de taliban tijdens de bezoeken aan jullie huis in de weken na de machtsvername zelfs nooit de moeite nam alle kamers van jullie huis te doorzoeken om te checken of uw broer zich daar niet zou in verschuilen (CGVS p.20-21). Ze zouden steeds aan uw ouders gezegd hebben dat uw broer (die op dat moment in huis verstopt was) zich bij hen moest aansluiten, maar tot een huiszoeking zou het niet zijn gekomen. U hebt er verder geen idee van wie specifiek van de taliban uw broer viseerde (CGVS p.21), noch kunt u zeggen hoe vaak hij bedreigd werd (CGVS p.20). Ook dit alles is opmerkelijk. U legt tevens geen overtuigende bewijsstukken voor ter staving van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolgingsfeiten t.a.v. uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging. Het loutere feit dat u een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zélf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Ook wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen geenszins. Zo dient te worden gesteld dat u geen overtuigende aanwijzingen hebt als zou u actueel geviséerd worden door de taliban. U zou zelf nooit met leden van de taliban in aanraking zijn gekomen (CGVS p.22). Nochtans bleef u nog gedurende een drietal maanden na de machtsovername op hetzelfde adres wonen waar u steeds verbleven had en waar de taliban ook naar uw broer op zoek was gekomen (CGVS p.5-6). Uit uw verklaringen blijkt tevens geenszins dat de taliban na uw vlucht op een doortastende manier naar u op zoek zou zijn gegaan. Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan verblijvende familieleden momenteel zouden worden vervolgd. Uw moeder, zus en schoonzus verblijven nog steeds op hetzelfde adres waar jij samen met hen verbleef. Dat uw familieleden nog steeds in Afghanistan kunnen blijven wonen, vormt allerm minst een indicatie dat u bij terugkeer geviséerd zou worden. U verklaart immers te vrezen dat ook zij zouden worden vermoord. De ernst en geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging, wordt dan ook nogmaals sterk ondermijnd door het feit dat zij gewoon op hetzelfde adres blijven wonen. U beweert weliswaar dat de taliban hen na uw vertrek verschillende keren lastigviel en nog naar u vroeg. Bovendien zouden ze ook hun geld en gronden hebben afgenomen. U kunt echter niet zeggen van wanneer de laatste keer dateert dat de taliban langskwam. U hebt hier zelfs niet naar gevraagd (CGVS p.8-9, 22-23). Dat u niet meer moeite deed om informatie te vergaren over wat en wanneer nog gebeurd zou zijn, lijkt onbegrijpelijk en geeft blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid wordt aangetast. De taliban zou immers specifiek naar u op zoek zijn geweest. Dat u vervolgens niet meer interesse aan de dag zou hebben gelegd omtrent de vermeende exacte gebeurtenissen en de nasleep ervan kan weinig overtuigen.

De door u voorgelegde usb stick met de video van uw ontvoerde jonge broer vormt geen overtuigende indicatie van uw vrees bij terugkeer. Het valt niet te achterhalen wie de personen in de video zijn, noch wanneer en in welke omstandigheden deze video werd opgenomen. Zulke video's kunnen gemakkelijk in scene zijn gezet. Hetzelfde geldt voor de foto's waarvan u beweert dat het uw vader en diens overlijden betreft (CGVS p.7).

Het feit dat u bovendien verschillende andere Europese landen doorreisde, zonder daar de procedure van internationale bescherming te doorlopen, relativeert de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen eens te meer (CGVS p.26-27). Er kan immers verwacht worden dat een verzoek gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt.

Ten gevolge van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u uw asielrelaas niet aannemelijk hebt gemaakt en dat er dus geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over deze gebeurtenissen. Deze kunnen dan ook niet het voorwerp uitmaken van een risicoanalyse in het licht van een nood aan internationale bescherming.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v)

het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheids_situatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de

machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over

een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Paktika. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanist

[an update 1 July 31 October 2022.pdf](#)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

U haalt aan dat het problemen zou kunnen opleveren bij terugkeer naar Afghanistan dat u hier in België verbleven hebt. U geeft aan hier in België anders te leven dan in Afghanistan. U zou in Afghanistan bijvoorbeeld niet mogen drinken zoals hier. U beweert hier onder andere een zekere witte alcoholische drank te drinken, waarvan u de naam vreemd genoeg zelfs niet weet. Hier in België kan u ook met meisjes omgaan. Uw familieleden zouden van dit alles op de hoogte zijn en hier geen problemen mee hebben. U verklaart echter wel dat de taliban u hierdoor als een slaaf van de ongelovigen zou beschouwen (CGVS p.19-20, 23-25). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld wat betreft de sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat wat u hierboven aanhaalt deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin hebt u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u in Afghanistan vijf jaar naar school te zijn geweest en nog steeds contact te onderhouden met uw familie (CGVS p.8-9, 13). U ging in Afghanistan af en toe naar de moskee en identificeert uzelf momenteel nog steeds als soenniet. U verklaart hier minder te bidden, maar u gelooft nog steeds in Allah en deed wel nog mee met de afgelopen ramadan (CGVS p.5, 24). Bovendien gaat u hier in België ook nog steeds met andere Afghanen om (CGVS p.13).

U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Wat de taskara van uw vader betreft, dient te worden aangestipt dat deze geen beschermingsnood in uw hoofd kan aantonen. Ze vormen enkel een indicatie met betrekking tot de identiteit en herkomst van de hierop vermelde persoon, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist. Dat de persoon die figureert op de andere taskara daadwerkelijk jouw broer is en dat hij actief was in het leger dient, zoals supra aangehaald, te worden betwijfeld.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het feit dat de opmerkingen die werden gemaakt na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud geen invloed hebben op bovenstaande appreciatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 51/10 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden de Nansen Note 3-22, "Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer" van oktober 2022 (stuk 3), een verklaring van verzoekers werkgever van 9 oktober 2023 (stuk 4) en een verklaring van het lerarenteam van verzoekers school (stuk 5) als nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij een op 15 januari 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet drie verklaringen van zijn collega's (stuk 1) en een verklaring van het lerarenteam van zijn school (stuk 2).

2.2.3. Bij een op 16 januari 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de volgende nieuwe stavingstukken:

- een foto in een museum (stuk 1);
- schoolrapporten met betrekking tot de periode november-december van het schooljaar 2023-2024 (stuk 2) en met betrekking tot de periode september-oktober van dat schooljaar (stuk 3);
- verklaringen van M. (stuk 4) en van een vrijwilligerscoördinator bij STORMKOP vzw (stuk 5);
- zijn persoonlijke toetsenmap van het schooljaar 2022-2023 (stuk 6);
- het eerste deel van een schoolrapport van het einde van het schooljaar 2022-2023 (stuk 7), het tweede deel van een schoolrapport van het einde van dat schooljaar en schoolrapporten die betrekking hebben op periode drie van dat schooljaar (stuk 8) en periode één van dat schooljaar (stuk 10);
- zijn doorstroomdossier (stuk 9);
- een bundel toetsen (stuk 11).

2.2.4. Op 18 januari 2024 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) een aanvullende nota neer waarin zij refereert aan het rapport “*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*” van EUAA van 4 november 2022, aan de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van januari 2023, aan het rapport “*Afghanistan Security Situation*” van EUAA van augustus 2022, aan de “*Afghanistan Country Focus*” van EASO van januari 2022, aan de “*Afghanistan - Country Focus*” van EUAA van december 2023, aan het rapport “*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*” van EUAA van augustus 2022, aan het “*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*” van EASO van augustus 2020, aan het rapport “*Afghanistan: Targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022, aan het rapport “*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*” van UNAMA van juni 2023 en aan de COI Focus “*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*” van 14 december 2023.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.2.1. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “*een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen*”. Onder “*middel*” wordt begrepen een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798). Te dezen voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48, 48/2 en 51/10 van de Vreemdelingenwet, doch geeft hij niet de minste toelichting over de wijze waarop hij deze artikelen geschonden acht.

2.3.2.2. In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.2.3. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Afghanistan, te hebben verlaten uit vrees voor de taliban, die hem zouden willen doden omdat zijn broer bij het Afghaanse leger werkte. In de periode van de machtsovername zou zijn broer zich thuis hebben schuilgehouden. Na de machtsovername zouden de taliban enkele keren bij verzoeker thuis zijn langsgesproken om aan zijn ouders te vragen waar zijn broer zich bevond en hen te zeggen dat zijn broer zich bij hen diende aan te sluiten. Twintig à vijftientig dagen na de machtsovername zou verzoekers broer hebben besloten te vertrekken. Sinds zijn vertrek zou hij vermist zijn en zou verzoeker over hem geen nieuws meer hebben. Uit vrees dat verzoeker in zijn broers plaats zou worden meegenomen, zou verzoekers vader hebben besloten verzoeker het land uit te sturen. Verzoeker zou in het najaar van 2021 uit Afghanistan zijn vertrokken en naar België zijn gereisd waar hij een verzoek om internationale bescherming indiende op 7 juli 2022. Rond augustus 2022 zou hij hebben vernomen dat zijn vader omkwam nadat explosieven aan zijn auto, waarmee hij passagiers naar Kabul bracht, tot ontploffing waren gekomen. Er zou niemand anders zijn omgekomen bij dit incident. Anderhalve maand later zou zijn jongere broer niet zijn thuisgekomen van school. Via zijn neef zou zijn familie een *WhatsApp* aan hem

verstuurd filmpje hebben ontvangen waarin duidelijk werd gemaakt dat zijn jongere broer door de taliban werd ontvoerd en waarin ook verzoeker zelf zou zijn vernoemd. Zijn moeder, zus en schoonzus zouden nog steeds door de taliban worden lastiggevallen en de taliban zouden het geld en de gronden van zijn vader hebben afgenomen.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaringen over zijn vrees om door de taliban te worden gedood omwille van het werk van zijn broer voor het Afghaanse leger, nu (i) hij kort na aankomst in de “fiche minderjarigen” een compleet ander verhaal liet optekenen als reden voor zijn vertrek uit Afghanistan, (ii) hij zeer vaag blijft over verschillende aspecten van zijn relaas, wat twijfels oproept bij zijn bewering werkelijk de broer te zijn van iemand die in het Afghaanse leger werkzaam was, (iii) de bewijswaarde van de documenten die hij neerlegt ter ondersteuning van zijn broers werkzaamheden bijzonder relatief is en hij hier hoe dan ook niet mee aantoonst dat zijn broer of hijzelf actueel een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren, (iv) er zeer opmerkelijke incoherenties konden worden opgemerkt met betrekking tot zijn verklaringen over wat zijn broer zou zijn overkomen, (v) het zeer frappant is dat de taliban tijdens de bezoeken aan hun huis in de weken na de machtsvername zelfs nooit de moeite namen alle kamers van hun huis te doorzoeken, (vi) hij er geen idee van heeft wie specifiek van de taliban zijn broer viseerde en hij ook niet kan zeggen hoe vaak zijn broer bedreigd werd, (vii) het loutere feit dat hij een familielid zou zijn van een vroeger lid van het *Afghan National Defense and Security Forces* (hierna: ANSF) onvoldoende is om een nood aan bescherming in zijn hoofde aannemelijk te maken, (viii) zijn verklaringen ook wat betreft zijn eigen problemen geenszins overtuigen, (ix) de door hem voorgelegde usb stick met een video en de foto's waarvan hij beweert dat het zijn vader en diens overlijden betreft geen overtuigende indicatie vormen van zijn vrees bij terugkeer, (x) het feit dat hij verschillende andere Europese landen doorreisde, zonder daar de procedure van internationale bescherming te doorlopen, de ernst en geloofwaardigheid van de door hem aangehaalde problemen eens te meer relativeert en (xi) de door hem neergelegde documenten geen afbreuk doen aan deze bevindingen en ook de opmerkingen die werden gemaakt na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud geen invloed hebben op deze appreciatie. Dit wordt in deze beslissing als volgt toegelicht:

“Allereerst dient te worden opgemerkt dat u kort na aankomst in de “fiche minderjarigen” een compleet ander verhaal liet optekenen als reden voor uw vertrek uit Afghanistan. U beweerde toen op de madrassa instructies te hebben gekregen van een persoon met een lange baard en tulband en nadien te zijn gearresteerd. Na uw vrijlating zou de taliban vaak zijn langs geweest, waardoor uw vader besliste dat u het land diende te verlaten. U repte toen met geen woord over het feit dat uw broer bij het leger zou hebben gezeten en dat dit de aanleiding was voor uw vertrek uit uw land. Dit is bijzonder opmerkelijk en veelzeggend over de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Wanneer u hiermee wordt geconfronteerd, ontkent u eerst dit andere verhaal ooit te hebben verteld en probeert u het daarna af te schuiven op de tolk die zich vergist zou hebben. U beweert toen ook in een slechte toestand te zijn geweest omdat u niet genoeg had geslapen. Hierdoor zou u zich vergist kunnen hebben, aangezien u ook maar een mens bent (CGVS p.26). Dit kan echter allerm minst verklaren waarom u een compleet ander asielrelaas opdist. Hierdoor krijgt de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds een serieuze knauw.

Daarnaast blijft u zeer vaag over verschillende aspecten van uw relaas. Uw broer zou een vijftal jaar bij het leger gewerkt hebben. Over het werk van de persoon die uw broer zou zijn, zijn uw verklaringen echter allerm minst overtuigend. Hij zou slechts één à twee keer per jaar naar huis zijn gekomen in de periode dat hij bij het leger werkte en dan niets tegen u hebben verteld over zijn werk, waardoor u desgevraagd slechts weinig concrete informatie over uw broers werkzaamheden kan verschaffen. Hij zou de rang van luitenant hebben gehad, maar u zou zijn uniform nooit gezien hebben en dus ook niet weten welk insigne bij zijn rang hoorde. U noemt de namen van drie van zijn commandanten, maar slaagt er niet in namen van andere collega's van uw broer te geven, zelfs niet van de vijf à zes personen aan wie hij zelf leiding zou hebben gegeven (CGVS p.8, 10-11). Als wordt gevraagd wie en wat er op de door u voorgelegde foto's van uw broers werkzaamheden te zien is, komt u niet verder dan aan te duiden wie uw broer is. U hebt er geen idee van waar deze foto's werden genomen, noch van wanneer ze dateren (CGVS p.17). Verder is het veelzeggend dat u, hoewel u stelt dat u als (beweerd) familielid van een militair een risico op vervolging loopt, geen voorbeelden kunt geven van andere personen die door de taliban gevisieerd werden puur omdat ze familieleden waren van iemand die in het leger gewerkt had. U hebt hier tevens zelfs niet naar geïnformeerd (CGVS p.24). Dit alles roept dan ook twijfels op bij uw bewering werkelijk de broer te zijn van een persoon die in het Afghaanse leger werkzaam was.

U legt weliswaar nog enkele documenten neer ter ondersteuning van diens werkzaamheden, meer bepaald de werkbades van de persoon waarvan u verklaart dat het uw broer is, diens militair boekje en diens opleidingscertificaten. Documenten kunnen echter louter een geloofwaardig asielrelaas ondersteunen. Op zichzelf kunnen zij geen ongeloofwaardige asielmotieven herstellen. Ook dient hierbij verwezen te worden naar de informatie over corruptie bij officiële Afghaanse documenten (toegevoegd aan het administratieve dossier). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke stukken bijzonder relatief. Bovendien toont u hier hoe dan ook niet mee aan dat hij of uzelf actueel een gegronde vrees voor vervolging zou hoeven te koesteren.

Wat er ook van zij, uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report

[Afghanistan Targeting of individuals.pdf](#), EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden effectief te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. U haalt aan dat uw broer vermist is. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen hierover. Zeer opmerkelijk in dit verband zijn de incoherenties die konden worden opgemerkt met betrekking tot uw verklaringen omtrent hetgeen uw broer die bij het leger zou hebben gewerkt, zou zijn overkomen. U haalt enkele keren aan dat hij "ontvoerd" zou zijn en ze hem hebben "meegenomen" nadat hem werd gevraagd met de taliban samen te werken en hij dit had geweigerd (CGVS p.8, 12, 18). Daarna beweert u dan weer dat hij niet werd ontvoerd: hij zou zelf zijn vertrokken en sindsdien hebben jullie geen nieuws meer over hem (CGVS p.12, 18, 20). Ook ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (zie Vragenlijst CGVS) stelde u uitdrukkelijk dat uw broer niet ontvoerd werd maar dat hij was gevlucht voor de taliban. Dergelijke incoherenties in uw verklaringen versterken de reeds gerezen twijfels met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen. In dit verband dient nog te worden aangehaald dat het zeer frappant is dat de taliban tijdens de bezoeken aan jullie huis in de weken na de machtsovername zelfs nooit de moeite nam alle kamers van jullie huis te doorzoeken om te checken of uw broer zich daar niet zou in verschuilen (CGVS p.20-21). Ze zouden steeds aan uw ouders gezegd hebben dat uw broer (die op dat moment in huis verstopt was) zich bij hen moest aansluiten, maar tot een huiszoeking zou het niet zijn gekomen. U hebt er verder geen idee van wie specifiek van de taliban uw broer viseerde (CGVS p.21), noch kunt u zeggen hoe vaak hij bedreigd werd (CGVS p.20). Ook dit alles is opmerkelijk. U legt tevens geen overtuigende bewijsstukken voor ter staving van de door u aangehaalde vervolgingsfeiten. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen over de vervolgingsfeiten t.a.v. uw broer toont u de problematische situatie waarin deze laatste zich volgens uw verklaringen bevindt niet aan.

Wat uw situatie betreft, kan worden opgemerkt dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging. Het loutere feit dat u een familielid zou zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan u a priori niet aannemelijk maakt dat hij zelf te maken heeft met daden van vervolging, is onvoldoende om een nood aan bescherming in uw hoofde aannemelijk te maken. Ook wat betreft uw eigen problemen overtuigen uw verklaringen geenszins. Zo dient te worden gesteld dat u geen overtuigende aanwijzingen hebt als zou u actueel geviséerd worden door de taliban. U zou zelf nooit met leden van de taliban in aanraking zijn gekomen (CGVS p.22). Nochtans bleef u nog gedurende een drietal maanden na de machtsovername op hetzelfde adres wonen waar u steeds verbleven had en waar de taliban ook naar uw broer op zoek was gekomen (CGVS p.5-6). Uit uw verklaringen blijkt tevens geenszins dat de taliban na uw vlucht op een doortastende manier naar u op zoek zou zijn gegaan. Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan verblijvende familieleden momenteel zouden worden vervolgd. Uw moeder, zus en schoonzus verblijven nog steeds op hetzelfde adres waar jij samen met hen verbleef. Dat uw familieleden nog steeds in Afghanistan kunnen blijven wonen, vormt allerm minst een indicatie dat u bij terugkeer geviséerd zou worden. U verklaart immers te vrezen dat ook zij zouden worden vermoord. De ernst en geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging, wordt dan ook nogmaals sterk ondermijnd door het feit dat zij gewoon op hetzelfde adres blijven wonen. U beweert weliswaar dat de taliban hen na uw vertrek verschillende keren lastigviel en nog naar u vroeg. Bovendien zouden ze ook hun geld en gronden hebben afgenomen. U kunt echter niet zeggen van wanneer de laatste keer dateert dat de taliban langskwam. U hebt hier zelfs niet naar gevraagd (CGVS p.8-9, 22-23). Dat u niet meer moeite deed om informatie te vergaren over wat en wanneer nog gebeurd zou zijn, lijkt onbegrijpelijk en geeft blijk van desinteresse waardoor uw geloofwaardigheid wordt aangetast. De taliban zou immers specifiek naar u op zoek zijn geweest. Dat u vervolgens niet meer interesse aan de dag zou hebben gelegd omtrent de vermeende exacte gebeurtenissen en de nasleep ervan kan weinig overtuigen.

De door u voorgelegde usb stick met de video van uw ontvoerde jonge broer vormt geen overtuigende indicatie van uw vrees bij terugkeer. Het valt niet te achterhalen wie de personen in de video zijn, noch wanneer en in welke omstandigheden deze video werd opgenomen. Zulke video's kunnen gemakkelijk in scene zijn gezet. Hetzelfde geldt voor de foto's waarvan u beweert dat het uw vader en diens overlijden betreft (CGVS p.7).

Het feit dat u bovendien verschillende andere Europese landen doorreisde, zonder daar de procedure van internationale bescherming te doorlopen, relativeert de ernst en geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen eens te meer (CGVS p.26-27). Er kan immers verwacht worden dat een verzoek gedaan wordt in het eerste veilige land waar u binnenkomt.

(...)

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Wat de taskara van uw vader betreft, dient te worden aangestipt dat deze geen beschermingsnood in uw hoofde kan aantonen. Ze vormen enkel een indicatie met betrekking tot de identiteit en herkomst van de hierop vermelde persoon, iets wat in deze beslissing niet wordt betwist. Dat de persoon die figureert op de andere taskara daadwerkelijk jouw broer is en dat hij actief was in het leger dient, zoals supra aangehaald, te worden betwijfeld.

Tot slot dient nog te worden gewezen op het feit dat de opmerkingen die werden gemaakt na het lezen van de notities van het persoonlijk onderhoud geen invloed hebben op bovenstaande appreciatie.”

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop zij haar beslissing baseert. Verzoeker onderneemt in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om deze motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat hij het oordeel van de commissaris-generaal betwist en dat hij zijn volle medewerking heeft gegeven in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming door (i) verklaringen af te leggen over de redenen die hem ertoe brachten Afghanistan te verlaten en de vrees die hij tot op heden heeft indien hij zou dienen terug te keren en (ii) documenten te overhandigen, zonder evenwel de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Voorts kan verzoeker niet overtuigen waar hij laat gelden dat de verklaringen die hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) heeft afgelegd in belangrijke mate met elkaar in overeenstemming zijn en dat de “beperkte” verschillen, zoals ten aanzien van wat er met zijn broer is gebeurd, geen afbreuk kunnen doen aan zijn algemene geloofwaardigheid. Uit het administratief dossier en de hierboven weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing blijkt immers dat verzoeker niet alleen incoherente verklaringen aflegde over een kernelement van zijn huidige vluchtrelaas – namelijk over wat zijn broer juist zou zijn overkomen –, doch ook dat hij daarnaast kort na zijn aankomst in de fiche “*Mineur Etranger Non Accompagné*” een compleet ander verhaal opgaf als reden voor zijn vertrek uit Afghanistan. Verzoeker beperkt zich tot het minimaliseren van deze argumenten, zonder evenwel de tegenstrijdigheden, die allen steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten. De vaststelling dat verzoeker dergelijke tegenstrijdige of incoherente verklaringen aflegt, doet wel degelijk afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

Verzoeker betoogt vervolgens dat het niet ongewoon is dat hij, gelet op zijn zeer jonge leeftijd, slechts een beperkte kennis heeft over de werkzaamheden van zijn broer, laat staan over de details van de operaties waaraan die deelnam bij het leger. Volgens hem spreekt het voor zich dat zijn broer zich hierover niet uitlaat, te meer omdat zijn broer erg weinig thuis was. Verzoeker stelt dat hij bovendien zelf niet werkzaam was bij de Afghaanse veiligheidsdiensten en dat hij hierin ook geen bijzondere interesse heeft. Hij zou er ook weinig affiniteit mee hebben, waardoor hij moeilijk kan vertellen over details rond de Afghaanse veiligheidsdiensten of het werk dat zijn broer deed. De Raad wijst er vooreerst op dat er van verzoeker niet wordt verwacht dat hij details kan vertellen over de Afghaanse veiligheidsdiensten op zich of over de operaties waaraan zijn broer deelnam bij het leger. Wel wordt verzoeker in de bestreden beslissing verweten dat hij niet weet welk insigne bij de rang van zijn broer hoorde, dat hij er niet in slaagt om voldoende namen van collega's van zijn broer te geven en dat hij geen verdere informatie kan geven over de foto's die hij neerlegt van zijn broers werkzaamheden. De Raad benadrukt dat de beslissing van een persoon om zijn land van herkomst te verlaten dermate fundamenteel en ingrijpend is dat hij normaliter bij machte moet zijn om daarover een waarheidsgetrouw verhaal te vertellen. Van iemand die beweert te vrezen voor zijn vrijheid en leven en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag dan ook worden verwacht dat hij coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de belangrijke elementen die mee de aanleiding vormden voor zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige, coherente en geloofwaardige wijze weergeeft aan de overheden bevoegd om kennis te nemen van de asielaanvraag. Ook van een jeugdig persoon met een beperkte scholing kan worden verwacht dat hij duidelijke, volledige, geloofwaardige en doorleefde verklaringen kan afleggen over de gebeurtenissen die hem ertoe hebben gebracht zijn land van herkomst te ontvluchten en de aspecten die hier nauw mee samenhangen. Dat verzoeker dermate beperkte verklaringen aflegde over de werkzaamheden van zijn broer en de door hem neergelegde foto's hiervan, kan niet louter worden vergoelijkt door zijn leeftijd (en scholingsgraad), door de bewering dat zijn broer hem er niet over vertelde of door het gegeven dat hij zelf niet werkte bij de Afghaanse veiligheidsdiensten, dat hij geen bijzondere interesse heeft in het leger of de politie en dat hij er weinig affiniteit mee heeft. Verzoeker verklaarde immers nog contact te hebben met zijn moeder in Afghanistan, tegen wie zijn broer wel verteld zou hebben over zijn werk (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9-11). Er mag van verzoeker, die op het ogenblik van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS reeds zeventien jaar was, dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij – indien hij werkelijk een ernstige vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op ernstige schade zou lopen – zich voorafgaand aan zijn persoonlijk onderhoud bij zijn moeder voldoende zou informeren over deze werkzaamheden van zijn broer en over de foto's die in dit verband werden genomen, zodat hij in staat zou zijn om hierover volledige verklaringen te geven. Verzoeker heeft dit echter nagelaten. Ten overvloed wijst de Raad er nog op dat uit het administratief dossier blijkt dat aan verzoeker een voogd werd toegewezen die verzoeker heeft bijgestaan in het doorlopen van de procedure tot op het moment dat hij meerderjarig werd.

Bij de DVZ werd verzoeker prioritair gehoord door een gespecialiseerde dossierbehandelaar in het bijzijn van een tolk. Hij werd bijgestaan door zijn voogd en er werd rekening gehouden met zijn leeftijd, maturiteit en onderwijsniveau (adm. doss., stuk 7, map 'DVZ', beoordeling bijzondere procedurele noden). Wanneer hij werd gehoord bij het CGVS door een gespecialiseerde medewerker van het CGVS werd hij opnieuw bijgestaan door zijn voogd en advocaat, die daarbij, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid kregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren.

Door te stellen dat er door de commissaris-generaal geen formele opmerkingen worden gemaakt over de verschillende documenten die hij heeft overgemaakt in verband met zijn broer, doet verzoeker geen afbreuk aan de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing dat hij door neerlegging van de werkbades, het militair boekje en de opleidingscertificaten nog niet aantoont dat hijzelf of de persoon die op deze documenten wordt vermeld actueel een gegronde vrees voor vervolging hoeft te koesteren en dat hij geen informatie kan geven over de door hem neergelegde foto's van de werkzaamheden van zijn (beweerde) broer. Voorts betreffen de door verzoeker neergelegde documenten slechts fotokopieën en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën hoe dan ook slechts een zeer beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat de documenten die verzoeker neerlegde (adm. doss., stuk 5, map met 'documenten') zijn beweerde problemen in Afghanistan met de taliban niet kunnen aantonen, temeer nu uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier bovendien onmiskenbaar blijkt dat veel valse en vervalste Afgaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in het land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn (adm. doss., stuk 6, map met 'landeninformatie', COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en documentenfraude*" van 14 januari 2021 (update)).

Verzoeker laat voorts na zijn bewering dat hij door zijn jonge leeftijd een bijzonder risico heeft om te maken te krijgen met vervolging te concretiseren of te staven. De Raad benadrukt bovendien dat verzoeker heden achttien jaar is (adm. doss., stuk 7, map 'DVZ', verklaring DVZ, nr. 4) en verklaart nog regelmatig contact te hebben met zijn familieleden in Afghanistan (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9), zodat niet kan worden aangenomen dat hij bij terugkeer naar Afghanistan alleenstaand zou zijn.

Waar verzoeker aanvoert dat hij door het werk van zijn broer binnen het leger eveneens een bijzonder risico heeft om te maken te krijgen met vervolging, wijst de Raad erop dat het loutere feit dat hij familie zou zijn van een vroeger lid van het ANSF, waarvan hij *a priori* niet aannemelijk maakt dat deze persoon zelf te maken heeft met daden van vervolging, onvoldoende is om een nood aan internationale bescherming in verzoekers hoofde aannemelijk te maken. Uit de landeninformatie die door verwerende partij ter beschikking wordt gesteld en waarop de Raad vermag acht te slaan blijkt niet dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die in het verleden werkzaam waren voor de voormalige Afgaanse veiligheidsdiensten (zie o.a. EUAA, "*Afghanistan: Targeting of individuals*" van augustus 2022, p. 56-65, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van januari 2022, p. 45-48, en EUAA, "*Country Guidance: Afghanistan*" van januari 2023, p. 54-55). Hoewel uit deze informatie blijkt dat familieleden van personen die gelieerd zijn aan of geassocieerd worden met de voormalige Afgaanse autoriteiten behoren tot een groep die een risico loopt op gericht geweld vanwege de taliban en *Islamic State Khorasan Province* (hierna: ISKP) en dat zij met geringe indicaties een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk kunnen maken, blijft een individualiseringsvereiste van toepassing en moet het risico *in concreto* aannemelijk worden gemaakt. Verzoeker slaagt hier echter niet in. Bovendien benadrukt de Raad dat er twijfels zijn bij verzoekers bewering werkelijk de broer te zijn van iemand die in het Afgaanse leger werkzaam was.

Dat verzoeker niet meteen "*in het oog van de taliban*" terecht kwam na de machtsovername, maar dat dit op korte termijn veranderde waardoor hij Afghanistan diende te verlaten, is een loutere bewering (*post factum*) die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs en die geen steun vindt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Uit zijn verklaringen kan niet blijken dat verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan gevisieerd zou zijn geweest door de taliban (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 21-22), hoewel hij volgens zijn verklaringen nog gedurende een drietal maanden na de machtsovername op hetzelfde adres bleef wonen als waar hij steeds verbleven had en waar de taliban ook naar zijn broer op zoek zouden zijn gekomen (*ibid.*, p. 5-6 en 20-21). Verzoeker laat overigens na te concretiseren op welke manier hij juist in het oog van de taliban terecht zou zijn gekomen. Bovendien doet verzoeker met dit betoog evenmin afbreuk aan de hierboven weergegeven motieven van de bestreden beslissing dat er uit zijn verklaringen evenmin blijkt dat de taliban na zijn vlucht op een doortastende manier naar hem op zoek zouden zijn gegaan en dat hij geen geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zijn in Afghanistan verblijvende familieleden momenteel zouden worden vervolgd.

Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij aanvoert dat er op basis van de "*fiche minderjarigen*" niet kan worden vastgesteld dat hij niet heeft gewezen op de situatie van zijn broer. De Raad kan in navolging van

de commissaris-generaal immers enkel vaststellen dat verzoeker in de fiche “*Mineur Etranger Non Accompagné*” een volledig ander verhaal liet optekenen en met geen woord repte over het feit dat zijn broer voor het leger zou hebben gewerkt en dat dit de aanleiding was voor zijn vertrek uit Afghanistan (adm. doss., stuk 7, map ‘DVZ’, fiche “*Mineur Etranger Non Accompagné*”). Het is niet aannemelijk dat dit niet genoteerd zou zijn geweest indien verzoeker hier werkelijk op gewezen zou hebben. De Raad benadrukt in dit verband dat op verzoeker een persoonlijke verantwoordelijkheid rust om van bij het begin van zijn verzoek om internationale bescherming waarheidsgetrouwe informatie te verschaffen over zijn verzoek en dat het aan hem is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de asielautoriteiten zodat deze kunnen beslissen over dit verzoek. Verzoeker stipt aan dat hij als minderjarige in België aankwam na een lange reis, dat hij erg moe was en dat hij niet wist hoe hij met de situatie moest omgaan, doch deze elementen kunnen geenszins verklaren waarom hij toen een volledig ander asielrelaas naar voren schoof. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld, doet dit dan ook wel degelijk (in grote mate) afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen over zijn vrees om vervolgd te worden omwille van de werkzaamheden van zijn broer.

De verklaring van zijn werkgever van 9 oktober 2023 (stukkenbundel verzoeker, stuk 4), de verklaringen van het lerarenteam van zijn school (*ibid.*, stuk 5, en aanvullende nota verzoeker van 15 januari 2024, stuk 2), de drie verklaringen van zijn collega's (aanvullende nota verzoeker van 15 januari 2024, stuk 1), de foto (aanvullende nota verzoeker van 16 januari 2024, stuk 1), de schoolrapporten (*ibid.*, stukken 2, 3, 7, 8 en 10), de verklaringen van M. en de vrijwilligerscoördinator bij STORMKOP vzw (*ibid.*, stukken 4 en 5), zijn persoonlijke toetsenmap van het schooljaar 2022-2023 (*ibid.*, stuk 6), zijn doorstroomdossier (*ibid.*, stuk 9) en de bundel toetsen (*ibid.*, stuk 11) hebben betrekking op zijn integratie en (beweerde) verwestering in België en staven de door verzoeker voorgehouden problemen in Afghanistan niet.

De Nansen Note 3-22, “*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*” van oktober 2022 (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) heeft betrekking op de algemene situatie in Afghanistan en heeft geen betrekking op de persoon van verzoeker, noch op de persoonlijke feiten die verzoeker aanvoert. Bijgevolg kan dit stuk evenmin volstaan om deze feiten aan te tonen en om in hoofde van verzoeker tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging te besluiten.

Bijgevolg besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker zijn problemen met – en vrees voor – de taliban, die hem zouden willen doden omdat zijn broer bij het Afghaanse leger werkte niet aannemelijk heeft gemaakt.

Daarnaast merkt de Raad op dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud aangaf in België anders te leven dan in Afghanistan. Verzoeker zou in Afghanistan bijvoorbeeld geen alcohol mogen drinken zoals hier. Hij haalt tevens aan dat hij in België met meisjes kan omgaan en dat hij minder bidt. Volgens verzoeker zouden de taliban hem hierdoor als een ‘slaaf van de ongelovigen’ beschouwen (adm. doss., stuk 4, map met ‘Bijkomende informatie’, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 19-20 en 23-25). In zijn verzoekschrift vestigt verzoeker tevens de aandacht op zijn (beweerde) langdurig verblijf in het buitenland en – in het bijzonder – Europa. Ook in zijn aanvullende nota's gaat verzoeker kort in op zijn (vermeende) nood aan internationale bescherming omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan wat dit laatste betreft de volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de *sharia* aangekondigd. De visie van de taliban op de *sharia* is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de *sharia* (*ibid.*, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de door de taliban gehanteerde zeer strikte interpretatie van de *sharia* te handhaven, heeft de *de facto* regering opnieuw het ‘*Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice*’ (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: MPVPV) opgericht en

gebruikt ze daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (*ibid.*, p. 24).

De taliban, die de *Deobandi*-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en *madrassa's* over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 94 en 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de *sharia* in het dagelijkse leven die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 29-31, en EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder *hijab*. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze gebeden bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de *sharia* na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het laten groeien van een baard (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 24). Er bestaan ook lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie de beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 45-48, en EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 95, geciteerd in de COI Focus "*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*" van 14 december 2023).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de *sharia* volledig toe te passen en '*hudud*'- en '*qisas*'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", december 2023, p. 27). In het bijzonder wat betreft "*zina*" – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties.

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de *sharia* zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152: Sabawoon Samim, "*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate*", 15 juni 2022, in EUAA, "*Afghanistan security situation*", augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA, “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers. AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 27). Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens een professor aan de *American University of Afghanistan* op dat bij het uitspreken van lijfstraffen een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ‘*ad hoc*’-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze tijdens controles op straat vaststellen dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (*ibid.*, p. 27).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de *online* activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, december 2023, p. 98). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals *TikTok* of andere programma’s met ‘immorele inhoud’ te beperken (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, “*Afghanistan, Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in het rapport “*Afghanistan targeting of individuals*” van EUAA van augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, p. 51, voetnoot 476: TOLONews, “*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*”, 8 december 2021). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van *Pashtou*-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale *Pashtou*-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (*ibid.*, p. 53-55). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (*ibid.*, p. 55, voetnoot 514: Denmark, DIS, “*Afghanistan – taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23 en 38).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon

terugkeert (COI Focus, “Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban”, 14 december 2023, p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun ‘oorspronkelijke status’, zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als ‘verwesterd’ worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als ‘verraders’ of ‘ongelovigen’.

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, augustus 2022, p. 51, EUAA, “Afghanistan Country Focus”, december 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen “die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die “verwesterd” zijn of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn of als verwesterd worden beschouwd. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij is verwesterd, dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen elkaar in een zekere mate overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering of overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort. Voor personen die worden beticht van “zina” kan evenwel worden aangenomen dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA “Country Guidance” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

Aldus kan de Raad de richtsnoeren van EUAA, waaraan in de bestreden beslissing wordt gerefereerd, bijtreden (EUAA, “Country Guidance: Afghanistan”, januari 2023, p. 21 en 72-79). De actualisatie van de landeninformatie door middel van de aanvullende nota van verwerende partij van 18 januari 2024 doet niet anders besluiten.

In de bestreden beslissing wordt inzake de door verzoeker in de loop van de administratieve procedure afgelegde verklaringen over zijn verblijf en integratie in België als volgt gemotiveerd:

“In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete

elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

U haalt aan dat het problemen zou kunnen opleveren bij terugkeer naar Afghanistan dat u hier in België verbleven hebt. U geeft aan hier in België anders te leven dan in Afghanistan. U zou in Afghanistan bijvoorbeeld niet mogen drinken zoals hier. U beweert hier onder andere een zekere witte alcoholische drank te drinken, waarvan u de naam vreemd genoeg zelfs niet weet. Hier in België kan u ook met meisjes omgaan. Uw familieleden zouden van dit alles op de hoogte zijn en hier geen problemen mee hebben. U verklaart echter wel dat de taliban u hierdoor als een slaaf van de ongelovigen zou beschouwen (CGVS p.19-20, 23-25). In dit verband moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld wat betreft de sociale omgang, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat wat u hierboven aanhaalt deel uitmaakt van of dermate fundamenteel is voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin hebt u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot vijftienjarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stelt u in Afghanistan vijf jaar naar school te zijn geweest en nog steeds contact te onderhouden met uw familie (CGVS p.8-9, 13). U ging in Afghanistan af en toe naar de moskee en identificeert uzelf momenteel nog steeds als soenniet. U verklaart hier minder te bidden, maar u gelooft nog steeds in Allah en deed wel nog mee met de afgelopen ramadan (CGVS p.5, 24). Bovendien gaat u hier in België ook nog steeds met andere Afghanen om (CGVS p.13).

U bent er niet in geslaagd aan te tonen dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen.

Verzoeker beweert in zijn verzoekschrift dat zijn westerse gedragingen een uitingvorm zijn van een godsdienstige of politieke overtuiging, "in het bijzonder gericht tegen de (heersende waarden en normen van de) taliban" en dat zijn huidige levensstijl voor hem belangrijk is om zijn (godsdienstige) identiteit of morele integriteit te behouden, doch hij laat na dit summiere betoog te concretiseren, laat staan dat hij deze loutere beweringen op enige wijze onderbouwt. Hij werpt aldus geen ander licht op de hierboven weergegeven pertinente motieven van de bestreden beslissing.

Waar verzoeker benadrukt dat hij in Afghanistan slechts beperkt (tot de vijfde klas) naar school ging, wijst de Raad erop dat het gegeven dat hij in Afghanistan vijf jaar naar school zou zijn gegaan wel degelijk een element is waaruit, samengenomen met de andere in de bestreden beslissing genoemde elementen, kan worden afgeleid dat hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Ondanks het feit dat verzoeker in het najaar van 2021 op vijftien à zestienjarige leeftijd Afghanistan verliet (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, en stuk 7, map 'DVZ', verklaring DVZ, nrs. 4 en 34) en een deel van zijn vormende jaren in België doorbracht, kan aldus worden aangenomen dat hij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. De Raad benadrukt dat verzoeker, die heden 18 jaar is (adm. doss., stuk 7, map 'DVZ', verklaring DVZ, nr. 4), *Pashtou* spreekt (*ibid.*, verklaring betreffende procedure) en in deze taal kan lezen en schrijven (*ibid.*, verklaring DVZ, nr. 11). Hij verklaarde daarnaast dat hij ook Farsi kan lezen en begrijpen, dat hij in Afghanistan tot de vijfde klas onderwijs volgde en er soms naar de moskee ging en dat hij in België ook nog steeds met andere Afghanen omgaat (adm. doss., stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 5, 12-13 en 14). Hij verklaarde verder nog contact te hebben met zijn familie in Afghanistan (*ibid.*, p. 9), zodat er, bij gebrek aan overtuigende elementen die hierover anders doen denken, kan worden aangenomen dat hij nog steeds beschikt over enig familiaal netwerk in Afghanistan. Verzoeker moet, gelet op deze elementen, dan ook redelijkerwijze in staat worden geacht op de hoogte te zijn of zich op de hoogte te stellen van de actueel heersende normen en waarden in Afghanistan en deze in acht te nemen.

Verzoeker laat bovendien na om *in concreto* aan te tonen dat zijn verblijf in Europa hem dermate heeft verwesterd dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan. Hij benadrukt wat dit betreft dat hij sinds juli 2022 in België verblijft, doch uit de loutere omstandigheid dat hij anderhalf jaar in België verblijft, kan niet worden afgeleid dat hij hierdoor dermate verwesterd is dat hij niet zou kunnen terugkeren naar en/of aarden in Afghanistan.

In zijn verzoekschrift en aanvullende nota's betoogt verzoeker dat hij doorheen zijn "*jarenlange verblijf*" in Europa verwesterd is geraakt, dat hij zich een levensstijl eigen heeft gemaakt die in sterk contrast staat met de heersende waarden en normen in Afghanistan en dat hij in belangrijke mate geïntegreerd is in België. Hij

legt uit dat hij in België naar school gaat, de Nederlandse taal heeft geleerd, werk heeft gevonden en zich volop heeft geïntegreerd. Uit de stukken in het rechtsplegingsdossier en uit zijn verklaringen zou volgens hem blijken dat significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies hebben beïnvloed en deze verder hebben ontwikkeld. Hij benadrukt tot slot zijn actieve deelname aan de Belgische samenleving via onderwijs, vrije tijd en het zich eigen maken van één van de landstalen. Ter staving hiervan voegt hij bij zijn verzoekschrift een verklaring van zijn werkgever (stukkenbundel verzoeker, stuk 4) en een verklaring van het lerarenteam van zijn school (*ibid.*, stuk 5). Bij zijn op 15 januari 2024 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker drie verklaringen van zijn collega's (aanvullende nota verzoeker van 15 januari 2024, stuk 1) en een tweede verklaring van het lerarenteam van zijn school (*ibid.*, stuk 2). Tot slot voegt verzoeker bij zijn op 16 januari 2024 neergelegde aanvullende nota nog een foto in een museum (aanvullende nota verzoeker van 16 januari 2024, stuk 1), meerdere schoolrapporten (*ibid.*, stukken 2, 3, 7, 8 en 10), verklaringen van M. en de vrijwilligerscoördinator bij STORMKOP vzw (*ibid.*, stukken 4 en 5), zijn persoonlijke toetsenmap van het schooljaar 2022-2023 (*ibid.*, stuk 6), zijn doorstroomdossier (*ibid.*, stuk 9) en een bundel toetsen (*ibid.*, stuk 11).

Uit de verklaring van zijn werkgever en de drie verklaringen van zijn collega's blijkt dat verzoeker in België in een restaurant werkt en dat hij wordt beschreven als een zeer goede medewerker die op tijd komt, hard werkt en beleefd, vriendelijk, behulpzaam en gemotiveerd is. Uit de twee verklaringen van het lerarenteam van zijn school, de schoolrapporten, zijn persoonlijke toetsenmap van het schooljaar 2022-2023, zijn doorstroomdossier en de bundel toetsen blijkt vervolgens dat verzoeker in België (onregelmatig) naar school is gegaan in het schooljaar 2022-2023 en 2023-2024 en dat hij er onder meer Nederlands leert en er progressie is in zijn leercurve. Hij wordt beschreven als een aangename, leergierige, respectvolle en gemotiveerde leerling, die gedreven is om het Nederlands machtiger te worden. Uit de foto in een museum en de verklaring van de vrijwilligerscoördinator bij STORMKOP vzw blijkt verder dat verzoeker poseert met een kunstvoorwerp en dat hij als vrijwilliger zou hebben deelgenomen aan het "VL(o)OT-traject" van VRIJSTAAT STORMKOP van STORMKOP vzw. Er blijkt echter niet hoe lang en hoe intensief verzoeker als vrijwilliger aan dit project zou hebben deelgenomen. In de verklaring van M. wordt verzoeker beschreven als een gemotiveerde, hardwerkende persoon die zich volledig inzet voor zijn integratie in België en die zich sinds zijn aankomst op alle vlakken goed heeft aangepast. Hij zou de Nederlandse taal snel en goed geleerd hebben en zich nu vlot verstaanbaar kunnen maken. Verder zou hij ook kennis hebben gemaakt met de Belgische cultuur en tradities en deze respecteren. Uit de verklaring kan niet blijken welke band M. juist heeft met verzoeker. Uit de voorgaande elementen blijkt dat verzoeker zich aanpast aan de omstandigheden van zijn verblijf alhier, dat hij zich inspent om mee te draaien in de maatschappij en dat hij ervoor zorgt dat hij in zijn eigen levensonderhoud kan voorzien. Rekening houdend met het geheel aan informatie dat zich in het rechtsplegingsdossier bevindt, zijn deze elementen echter onvoldoende om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan vervolging riskeert of dat hij niet in staat zou zijn om zich in geval van terugkeer naar Afghanistan aan te passen aan de heersende normen. Verder merkt de Raad op dat verzoeker nalaat te concretiseren welke significante personen in zijn leven hier in België zijn waarden en visies zouden hebben beïnvloed en verder hebben ontwikkeld.

Waar verzoeker verwijst naar de Nansen Note 3-22, "*Afghanistan: Een analyse van het beschermingsbeleid en risico's bij terugkeer*" van oktober 2022 (stukkenbundel verzoeker, stuk 3) en stelt dat hieruit blijkt dat de taliban een zeer repressieve versie van de *sharia* implementeren, wijst de Raad erop dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de *sharia* wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Een individuele beoordeling blijft bijgevolg noodzakelijk. Uit het voorgaande is evenwel gebleken dat verzoeker niet concreet aantoont dat hij in de actuele stand van zaken in geval van terugkeer naar zijn provincie Paktika, als verwesterd zal worden gepercipieerd, noch dat hij niet in staat zal zijn om zich aan te passen aan de heersende waarden en normen. Door in zijn verzoekschrift louter te verwijzen naar algemene informatie, zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, werpt verzoeker hier geen ander licht op.

Verzoeker stelt nog dat de perceptie en de potentiële behandeling van zij die Afghanistan hebben verlaten onduidelijk zijn. De Raad is zich ervan bewust dat de machtsovername door de taliban in Afghanistan een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen aldaar en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij

over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren.

Gelet op het voorgaande maakt verzoeker, die nog maar anderhalf jaar in België is, zijn vormende jaren voor een groot deel in Afghanistan heeft gehad, er naar school is gegaan en er over een netwerk beschikt, niet aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat hij daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban, die hem zouden willen doden omdat zijn broer bij het Afghaanse leger werkte niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, herinnert de Raad eraan dat artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet de omzetting vormt van artikel 15, b), van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (hierna: Kwalificatierichtlijn) (heden de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU)). Het begrip "*ernstige schade*" in dit artikel heeft betrekking "*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*", met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 28 en 32).

Het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: Hof van Justitie) heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn (heden de richtlijn 2011/95/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, b), van de Kwalificatierichtlijn, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van het Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, *M.P.*, pt. 51 en 57-58).

De verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, wat in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, *M'Bodj*, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova e.a.*, pt. 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de "*Country Guidance: Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 (p. 111: "*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor*").

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bijvoorbeeld in het kader van een kindhuwelijck of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, *in casu* de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan blijken in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperiodes, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban kwam de economie in vrije val. Er was een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ten slotte zijn er milieuomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie.

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en

humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdendeerd of dat hij behoort tot een groep van geïdendeerde personen. Hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM *in casu* buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdendeerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Waar vóór de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog twee parallelle niet-internationale gewapende conflicten in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en het *National Resistance Front* (hierna: NRF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP.

Niettegenstaande deze twee gewapende conflicten, is het niveau van willekeurig geweld sinds de machtsovername van de taliban significant gedaald en is het geweld dat actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard. De belangrijkste werkterreinen van de NRF en andere verzetsgroepen bevonden zich oorspronkelijk in het noordoosten, voornamelijk in de provincie Panjshir en aangrenzende gebieden. In 2022 breidden ze hun activiteiten verder naar het noorden uit, met name naar de provincies Takhar en Badakhshan. NRF maakt voornamelijk gebruik van guerrilla-oorlogstactieken en *hit and run*-aanvallen gericht op *checkpoints* en buitenposten van de taliban. ISKP neemt zijn toevlucht tot aanvallen op veiligheidskonvooien, controleposten en personeel van de taliban, waarbij vaak gebruik wordt gemaakt van *Improvised Explosive Devices* (IED's). Daarnaast is ISKP ook verantwoordelijk voor verscheidene aanvallen op personen met uiteenlopende profielen (voormalige ANSF, activisten, enz.) en aanvallen op de sjiitische minderheid in stedelijke gebieden. Ook de taliban onderneemt doelgerichte acties tegen leden van de voormalige ANSF, alsook tegen ex-overheidsmedewerkers. De activiteiten van de taliban tegen ISKP omvatten het opzetten van controleposten, huiszoekingen, moorden en gedwongen verdwijningen van vermoedelijke ISKP-leden, waaronder leden van salafistische gemeenschappen. Wat betreft 2023 wordt er

voor de eerste helft van dat jaar gewag gemaakt van een daling in de activiteiten van verzetsgroepen, waarbij NRF wordt omschreven als 'verzwakt' na taliban-acties tegen deze groep (EUAA, "*Afghanistan: Country Focus*", december 2023, p. 31). Ook het aantal ISKP-aanvallen nam aanzienlijk af in de referentieperiode juli 2022 tot en met september 2023, en dit na taliban-operaties tegen deze groep. Tevens worden de capaciteiten van ISKP omschreven als "*vermindert*" en "*beperkt*". ISKP is hoofdzakelijk nog actief in het oosten, alsook in Kaboel en enkele noordelijke gebieden. Ze viseren daarbij voornamelijk talibanstrijders, taliban-functionarissen, religieuze leiders en bepaalde etnisch-religieuze minderheden zoals Shia Hazara en Sikhs, alsook buitenlandse doelwitten (incl. de Russische en Pakistaanse Ambassade en een Chinees hotel in de stad Kaboel) (*ibid.*, p. 32-34).

Volgens de UCDP-gegevens vonden er in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 925 veiligheidsincidenten, *i.e.* '*incidents with at least one recorded fatality*', over het hele land plaats waarbij het aantal dodelijke burgerslachtoffers in die periode wordt geschat op 1 270 in totaal, waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel (459), gevolgd door Kunduz (179), Balkh (92), Herat (92), Kandahar (89) en Panshir (79) (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 122-123). ACLED documenteerde 2 635 veiligheidsincidenten tijdens de referentieperiode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022, waarvan 1 164 gecodeerd werden als "*gevechten*", 994 als "*geweld tegen burgers*" en 477 als "*explosies/geweld op afstand*" (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*", januari 2023, p. 122). Daarbij zouden minstens 4 602 doden zijn gevallen, waarvan 842 in het kader van geweld tegen burgers (EUAA, "*COI Query Afghanistan*", november 2022, p. 10).

Wat betreft de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde de UCDP 781 incidenten waarbij de meeste incidenten plaatsvonden in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Baghlan en Nangarhar op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (EUAA, "*Afghanistan: Country Focus*", december 2023, p. 30). UCDP rapporteert in deze periode 619 burgerdoden als gevolg van 302 incidenten (*ibid.*, p. 36). In de referentieperiode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 documenteerde ACLED 1 618 veiligheidsincidenten waarvan de meesten vielen in de provincie Kaboel, gevolgd door de provincies Takhar en Panjshir en verder Badakhshan en Baghlan op respectievelijk de vierde en vijfde plaats (*ibid.*, p. 29-30). In Kaboel werden door UCDP 108 incidenten gedocumenteerd met 165 burgerdoden (*ibid.*, p. 34). ACLED registreerde in totaal 189 doden als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld in de provincie Kaboel, in tegenstelling tot het totale aantal van 537 doden in heel Afghanistan als gevolg van explosies/afstandsgelateerd geweld. Bij het opnemen van 'gevechten' en 'geweld tegen burgers' wijzen ACLED-gegevens op 336 doden in de provincie Kaboel. De 41 geregistreerde gevechten in de provincie hadden voornamelijk betrekking op confrontaties tussen de taliban en ISKP, en de taliban en NRF en AFF.

UNAMA registreerde in de periode tussen 15 augustus 2021 en 30 mei 2023 in totaal 3 774 burgerslachtoffers (waarvan 1 095 dodelijke en 2 679 gewonden), wat een significante daling is in vergelijking met de vorige jaren (EUAA, "*Afghanistan. Security Situation*", augustus 2022, p. 62, en UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*", juni 2023). Hiervan viel meer dan drie vierde (2 814 slachtoffers) te betreuren bij IED's-aanvallen op bevolkte gebieden, zoals gebedshuizen, markten en scholen. '*Explosive remnants of war*' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van '*targeted killings*'. Ondanks een aanzienlijke daling van het aantal conflict gerelateerde burgerslachtoffers in Afghanistan sinds 15 augustus 2021, is er geen overeenkomstige daling van de burgerschade veroorzaakt door zelfmoordaanslagen. Uit de cijfers van UNAMA blijkt niet alleen dat er nog steeds burgerslachtoffers vallen als gevolg van dergelijke aanvallen, maar ook dat de dodelijkheid van zelfmoordaanslagen sinds 15 augustus 2021 is toegenomen, waarbij een kleiner aantal aanvallen een groter aantal burgerslachtoffers maakt (UNAMA, "*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*", juni 2023).

De VN *Human Rights Council* stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal '*armed clashes*', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 91%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekent zich af in de eerste helft van 2022 en is vooral merkbaar in plattelandsgebieden, waar voorheen veel confrontaties tussen de taliban en de voormalige ANSF plaatsvonden.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

De significante daling van het aantal geweldsincidenten gaat bovendien gepaard met een significante daling in het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername door de taliban keerden veel van de nieuwe ontheemden terug naar hun regio van herkomst. De IOM meldde dat van augustus tot eind 2021 in totaal 2 194 472 ontheemden naar hun herkomstregio's zijn teruggekeerd (EUAA, "*Country Guidance Afghanistan*",

januari 2023, p. 124). Ontheemding wegens conflictgerelateerd geweld is afgenomen en vindt zijn oorzaak momenteel eerder in de moeilijke economische situatie en natuurrampen. UNHCR documenteerde 274 012 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun regio's van herkomst en IOM maakt gewag van 1 525 577 ontheemden die in 2022 zijn teruggekeerd naar hun herkomstregio's (EUAA, "*Afghanistan: Country Focus*", december 2023, p. 41).

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Het voorgaande vindt steun in de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de "*Afghanistan: Country Focus*" van EUAA van december 2023 nog steeds actueel.

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Paktika. De Raad stelt vast dat voor de provincie Paktika geen reëel risico bestaat dat een burger persoonlijk wordt getroffen door willekeurig geweld, waardoor dient te worden geconcludeerd dat de vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van individuele elementen die het risico op ernstige schade kunnen verhogen zich *in casu* niet stelt. Het voorgaande stemt overeen met de "*Country Guidance Afghanistan*" van EUAA van januari 2023.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land (en regio) van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat en werd hij vergezeld van zijn voogd, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het *Pashtou* machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.8. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.9. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien maart tweeduizend vierentwintig door:

D. DE BRUYN, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN